म्राह्मषीय von म्रह्म gaņa कृशास्त्राद् zu P. 4,2,80.

मा हिन्दी n. die Frucht des Semecarpus Anacardium L. Sugn. 1,214, 14. 2,112, 12. — Vgl. म्राज्यार

য়াচ্ছ (von চ্ছু mit মা) 1) adj. besteigend, s. মর্নাচ্ছু. — 2) f. Auswuchs, Schössling: पास्ते कर्त्त: प्रकृक्ा पास्त माक्तः AV.13,1,9.

সামুক্ (wie eben) 1) adj. ausspringend, besteigend: সরান্দ্রামু-हान् R. 5,12,31. — 2) m. Besteigung, s. ह्रारेहि.

म्रार्डे adj. lohfarben (पिङ्गल) Un. 1,85.

মারুতি (von দক্ mit মা) f. das Außteigen, bildl.: শ্বন্যারুতির্নবনি দ-क्तामप्यपश्चंप्तिशा ad Çik. 78.

হাটি (loc. von 1. সাট্) fern, fern von (mit dem abl.) NAIGH. 3,26. সাট্ स्याम इरितस्य भूरे: RV. 3,39,8. 1,74,1. खारे वंधेया निर्मिति पराचै: 6, 74,2. 1,172,2. 10,102,10. म्रारे मुस्मत् 1,114,4.10. बद्रारे 2,28,6. 29,1. चारे स्पाम इरितार्भोनें 3,39,7. 6,47,3. AV. 1,28,1. 10,4,26. - Wie bei द्वारित् erklären auch hier die Scholl. öfters durch: in der Nähe.

मार्मेमघ (मारे + मघ) adj. wovon Uebel fern ist: मारेमघा महमे भद्रा सीम्भवसानि सत्तु ३.४. ६,1,12. स्वस्तिम् ५६,६.

ম্যাম্বিন্য (মা° + মৃ°) adj. von welchem Schmähliches fern ist: In-

म्रोरेक (von रिच् mit म्रा) m. Zweisel H. 1375. — Vgl. रेक.

मारिवतं m. = मारावध Çint. 1, 2. AK. 2, 4, 3, 4. Suça. 2, 39, 3. 65, 18. 112, 4. n. die Frucht dieses Baumes Ragan. im ÇKDR.

ষ্ক্রীইঘার (ক্সা° + হা°) adj. Feinden entrückt AV. 7,8,1.

म्रोदिल्ण (von रिक् = लिक् mit मा) n. das Lecken, Küssen AV. 6,9,3. म्रोहोर्क (von हिच् mit म्रा) m. Durchschein, seine Lichtpunkte z. B. zwischen den sich kreuzenden Fäden eines Gewebes: स्रोराका ईव घेदक तिम्मा ग्रीमे तव विषी: ḤY. 8,43,3. विश्वेषा देवाना तसव ग्राराका नतज्ञा-णाम् (भवाति) ÇAT. BB. 3,1,2,18.

म्राह्मित (von रिडा mit मा) m. N. einer Sonne Taitt. ÅR. 1,7,1. 16,1.

- vgl. म्रारागः

म्रोहाउप (von 2. महोग) n. Freisein von Krankheit, Gesundheit AK.2, 6,2,1. TRIK. 3,3,322. H. 474. ÇVETÂÇV. Up. 2,13. MBH. 3,13101.17359. R. 1,13,13. Suça. 2,163,5, Paab. 99,5. जूहमारेगयमेव च (पृच्छेत्) M. 2, 127. म्रोरोग्यं त्र्रांक् काैशाल्याम् R. 2,52,30. स्रोरोग्यपूर्वं कुशलं वाच्या 4, ४४, १४. म्राधिट्याधिशतिर्जनस्य विविधेराराग्यमुन्मूत्यते Вилятя. ३,३४. म्रा-र्गम्यनियमाध्यत cin Bein. Çiva's Çıv. — Vgl. ग्रनारेगम

म्रारोचन (von रूच् mit मा) adj. glänzend (zur Erklärung von म्रराप und मृत्य) Nir. 5,21. 12,7.

म्रागित्र (von हिन्दू mit म्रा) nom. ag. Besteiger: यानासना प्रदेश. 2,303. म्रारे। जिल्ला (wie eben) adj. zu erklimmen, zu ersteigen, hinaufzusteigen: म्रोराष्ट्रचस्त्रचा स्वर्ग: MBu. 3,1708. मध्यमा भवता भूमिनीरोष्ट्या Кати\s. 26,72. सै।धेात्सङ्गावलम्वितया दृष्वरत्रया त्वया तत्राराष्ट्यम् Pankat. 128,9.

म्रोराधन (von रूध् mit म्रा) n. geheimer Ort, das Innerste: मध्य म्रोरा-र्धने दिवः ए.v.1,105,11. 4,8,2.4. विद्वष्टरी दिव श्रारार्धनानि ७,८ — vgl. 2. म्रवोगधनः

দ্বায়াব (von দক্ত im caus. mit দ্বা) m. das Aufladen, Aufbürden; Beziehen auf Elwas, Vebertragung: घ्रमूया तु देाबारापा गुणेखपि das Aufbürden von Fehlern, obgleich gute Eigenschaften da sind, AK. 1,1,3,24. म्रन्ययाट्यपप्यमानानां भावानामात्मविषयतारापः Sch. zu Çîk. 35. वस्तु-न्यवस्त्वारापा ऽध्याराप: Vedântas. 4,9. Bâlab. 17. Sâh. D.12, 19. सारापा (sc. लन्नणा) f. 13,2. सारापाल 6. Ballantyne giebt श्राराप durch superimposition wieder. — Vgl. হানেবে

स्रोरापक (wie eben) adj. pflanzend: वृत्तारापक: M. 3, 163.

म्रारापण (wie eben) n. 1) das Besteigenlassen: शटयारापणाम् (einer Frau) Kathâs. 17, 84. सामदत्तस्य जूलारापणमादिशत् 20, 17. — 2) das Auslegen: म्राह्मान्तिशिषणमन्वभूताम् Ragh. 7, 25. Kumaras. 7, 88. — 3) das Aufsteigenlassen, zum - Himmel - Befördern, den-Tod - Bringen: 刊-ममारापणं व्यक्तं भविष्यति मिय गते R. 5,15,46. — 5) das Spannen (des Bogens): यखस्य धनुषा रामः कुर्यादारापणम् R. 1,66,27. 33,9.

म्रारापणीय (wie eben) adj. zu besteigen veranzulassen: म्रारापणीया शट्यायां नार्के भन्ना Kathâs. 17,83.

म्रोराट्य (wie eben) adj. auszusetzen, auszulegen: हारादि ist ein भूष-णनारेष्ट्यम् Cit. beim Sch. zu Çak. 80.

য়ান্ত (von দ্রু mit মা) m. 1) (der Etwas besteigt) Reiter, ein zu Wagen fahrender Mann: (ऋशाः) क्लारेकाः Habiv. 13464. माराकाणां च वाजिनाम् R. 6,73,34. gewöhnlich im comp. mit dem Vehikel: ऋधिद्रेि गजारेव्हि R.3,57,23. 5,83,2. Daaup.8,7. नुञ्जरारीह R.6,19,10. हस्त्या° AK. 2, 8, 2, 27. Draup. 8, 22. ट्या॰ R. 3, 4, 110. Vid. 25. स्पन्ट्ना॰ AK. 2, 8, 2,28. म्रोरोर्ल् = गजारोर्ल् H. an. 3,762. Med. h. 14. Vgl. मुश्राराव्ह. — 2) das Besteigen, Erklimmen H. an. 3,762. MED. h. 14. म्रोहेक्ट विनये चैव युक्ता वार्षावाजिनाम् R. 2,1,20. र्याराकुं नाटपति Çås. 96,3, v. 1. चिता-रीहर des Scheiterhaufens Kathas. 25, 142. Vgl. द्वारिह. - 3) das hochhinaus-Wollen: म्रत्याराङ् Uebermuth Kathas. 1, 30. — 4) Erhöhung, Hebung, Höhe Trik.3,3,456. H.1431. H. an. Med. नगाधारिक् उच्क्राय: AK. 2,4,1,10. समाराङ्गपरिणाङ्गाः (वृत्ताः) P. 3,3,87, Sch. साराङ्ग पर्वत (লব্ধি) sich an einem Berge erhebend R. 5,73,6. — 5) Haufen, Berg: स्तानाम् R. 1, 3, 14. — 6) die schwellenden Hüften oder nates eines Frauenzimmers AK. 3,4,240. TRIK. H. 608. H. an. Med. वर्राह्य хадλίπυγος N. 3,29. 10,22. Vicv. 13,8. R. 2,95,2. ΒRAHMA-P. in LA. 50,48. — 7) Länge दिंद्य) AK. 2, 6, 3, 16. Taik, H. an. Med. Vjutp. 74. — 8) ein bes. Maas H. an. — 9) das Herabsteigen (মৃত্যুক্) Med.

म्रोहाङ्क (wie eben) m. 1) Reiter: ट्रस्त्योहाङ्क Pankar. 129, 18. — 2) Baum H. c. 172,

म्राहिन्या (wie eben) n. 1) das Aufsteigen, Besteigen H. 1310. an. 4, 75. MED. n. 91. AV. 5, 30,7. ÇAT. BR. 2,3,3, 16. KÂTJ. ÇR. 2,3, 15. 29. 18, 3,5. 25,6,9. Кима̂вьз.1,39. Мвсн.61. तेषां चाराङ्णां दिवि МВн.1,372. Viçv. 10,26. क्हितस्कन्धाश्चपृष्ठपर्वतदुमोराक्ण Suca. 1,98,10. पर्वता ° R. 1,3,26. पुष्पका ॰ ३६. १या ॰ Çîk. 96,३. वंशोराक्णवद्गान्यसन्मीई रोराका Рамкат. 203, 1. मुखाराक्णमापानान् MBH. 2, 1281. द्वर्गाराक्णाः (ऋष्यमूकः) R. 3, 76,28. — 2) das Wachsen (der Pflanzen) H. an. 4,74. Med. n. 91. — 3) Gefährt, Wagen: मार्गिक्णवाकावनुद्वाका TS. 5,6,21,1. ÇAT. BR. 3,3,2, 15. 4,25. Katj. Ça. 22,2,27. - 4) eine erhöhte Bühne zum Tanz: क्सा स्यूणाः कुरुतोराकुणानि गन्धर्वाणामप्सरसा चैव शीघ्रम् । यत्र नृत्येरेस्ब-टसास: समस्ता: MBH. 14, 282. — 5) Treppe, Leiter AK. 2, 2, 17. H. 1013.

H. an. Med. R. 5,14,14.

eninar for